

Передача
 на «РУСЛАН» вноситься:
 в Австрії:
 за члн рік . . . 20 пер.
 в рік року . . . 10 пер.
 за черг. року . . . 5 пер.
 за місяць . . . 1-70 пер.
 З границю:
 члн рік . . . 16 рублів
 або 36 франків
 на рік року . . . 8 рублів
 або 18 франків
 Подписок число по 10 сот.

РУСЛАН

«Сарден ми очі і думи на вірності, а не новим милоста і віра»
 бо руске ми сердце і віра руска» — З Руславох осальня М. Шапкевича.

Виходить у Львові що для крім неділі і руских свят о 5^{1/2} год. понолудни.
 Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Дембровского (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.
 Рукописи звертає слідше на попередне застережене. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надсланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Політичний огляд.

Австро-Угорщина.

В бюджет. комісії ведено дальшу розправу, в котрій п. чек. Станек вказав на потребу лішого вивінованя висших шкіл, особливо чеської техніки в Брні. Словенець Житник домагав ся більшого угляденя языка словинського в середних школах і заснованя словин. університету а на разі бодай правн. виділу в Люблянї. Нім. людовець Гофман-Велленгоф назвав гадку заснованя нових університетів розстрілюванем сил, зайняв ся проти словин. університету в Країні, де перед в ім треба подбати більше про народні школи. Христ. сусп. п. Дрексель зазначив, що єго сторонництво в справі Вармунда домагав ся лише береженя законів. Христ. сусп. Морсей домагав ся рівноправности катол. студентів, заявив, що брошура Вармунда викликала велике зворушене в катол. кругах і вважає заяву міністра загр. справ і просвіти зовсім відповідною. Нім. людовець Сильвестер обговорював справи студентск. товариств і імнем девятки заявив ся за заснованими німец. університету на Моравії.

Пос. Романчук признає, що референт др. Блинський неперечно належить до Поляків найбільше уміркованих і об'єктивних зглядом Русинів. Але і він виказує ту недостачу, як і всі інші, що інформує ся о руских відносинах лише з односторонньої шовіністичної польської преси. Пос. Блинський вказав на деякі ухвали галицького сойму, котрі мають бути доказом, що дбає ся прецінь і о потребу Русинів. Очевидно нема жадного сойму, в котрім нарід, заступлений в більшости міг би відмовляти всього меншости. Ходить о се, як виглядають ті уступки. Приглянувши ся ближше, бачимо, що Русини одержують ледви чи не десяту часть того, що для анальогічних цілей дістають Польки. Даток галицького сойму для руского театру злучено з такими услівями, що Русини мусіли радше зречи ся сего датку. Є то унікат, якому нема рівного в жаднім краю, що не можна утворити жадної рускої гімназії без дозволу галицького сойму. Наслідком того мають Русини 5 гімназій а Поляки понад 40. Супротив 4 Русинів в галицькій Раді шкільній кр. засідає 20 Поляків. В міністерстві просвіти нема ані одного концептотого урядника Русина. З 13 краєвих шкільних інспекторів є 11 Поляків а 2 Русинів; з 89 окружних інспекторів шкільних є ледви 4 чи 5 Русинів, хотяй Русини посідають вже завдяки діяльності своїх громад понад 2.000 народних шкіл, а тих 4 чи 5 мусить випирати ся своєї народности.

Що дотичить висших шкіл, то бесідник признає конечність повного випосаженя існуючих університетів. Віденьський університет, котрий хоч натурально заховати мусить свій німецький характер, існує не лиш для Німців, але також для всіх народів в державі, котрих члени хотять побирати науки в перворядній академії, повинен бути так вивінований, що би не уступав жадному заграничному університетови. На то не можна пристати, що би всі існуючі німецькі університети в Австрії були так само вивіновані а що би доперна потім пристушовано до закладаня нових університетів. Так само вистане Полякам, коли їх оден університет буде випосажений а другий знайде ся на певній середній уровени. Рівнож, если буде заложний другий чеський університет, вистане, коли оден буде лучше випосажений а другий займе середне становиско. В Італії припадає оден університет на 2 мільони мешканців, в Німеччині на 2^{1/2} мільона, в Австрії на 3^{1/4} мільона. Нові університети належить закладати в Австрії без взгляду на народности. Позаяк в Австрії оден німецький університет припадає на 1.8 мільона Німців, польський на 21 Поляків, чеський на майже 6 міль. Чехів, то ясним є, що нема властиві потреби закладаня 6-ого німецького університету і що тут децидують лише політичні і культурні згляди. Тим не хоче бесідник виступати против закладаня нових німецьких університетів, противно, добре є, если прибуде ще оден німецький університет, але нехай се не діє ся коштом інших народностей, котрі мають більш потреби і більше право до нового університету. Русини сьуть одиноким поміж чотирма найбільшими народами в Австрії, котрий не посідає жадного університету. Услівя, які можна поставити що до повстаня університету, сьуть: відповідне число студентів, наукові праці і відповідні народні учительські сили. Всі ті три основні услівя Русини посідають. До сего приходить еще момент історичний що до руских катедр на львівськ. університеті, котрою то справою бесідник основно займає ся. Для того беззглядно належить домагати ся утвореня руского університету у Львові. Потреба та є більша і скорше належить ся, як жадане котрого небудь иншого народу в Австрії, навіть Чехів.

Відділеня руских катедр від львівського університету було би для обох сторін дуже корисне. Besідник звертає ся отже до міністра просвіти з жаданем, що би руский університет поветав в можливо найкоротшій часі. Тимчасом належить креовати нові рускі катедри і відповідно їх обсадити а існуючі і нові рускі катедри відлучити від львівського університету і надати їм віддільну організацію. Резолюції в тім дусі не буде бесідник ставити.

Запропоновані дотеперішні резолюції сьуть так загальні, що Русини не можуть тим вдоволити ся і мусіли би внести конкретну резолюцію, котра давала би запоруку утвореня руского університету — если яка небудь резолюція взагалі може се зділати. Зредагована в сей спосіб резолюція не мала би найменших виглядів принятя в комісії і в палаті. Русини не хотять давати оружя до рук правительству, і так їм не прихильному тим, що їх резолюція була би відкинена. Зрештою бесідник привязує невелику вагу до резолюції. Правительство не журить ся о численні рік річно ухвалені резолюції. Булоб се обмануванем самого себе, колиб на підставі резолюції роблено собі яку надію. Резолюції мають вартість лише тоді, коли сторонництво, котре їх переперло, має також силу вимусити їх виконане. Тої сили не посідають Русини; колиж би єї посідали, не треба би було резолюції, бо тоді могли би і без неї здійснити свої жаданя.

Русини не відступлять від своїх жадань і зарядять всі средства, що би їх впровадити в чин. Если Поляки поважно о тім думають, що би прийшло до ліших відносин між обома народами в Галичині, чого бесідник як найусильнійше бажає в інтересі культурного і економічного розвою обох народів, то нехай не роблять трудностей в утвореню руского університету, але радше помагають, що би Русини могли здійснити свої культурні жаданя.

Пос. Гломбінський вказує передовсім на потребу лішого вивінованя університетів львівського і краківського і техніки, заявляє ся за резолюцією словин. посла Корошеца і на основі невірної інтерпретації впевняє, начеб тепер львів. університет був відновленем заснованої 1661 р. королем Яном Казимиром у Львові Академії. (Ми вже при нагоді обговорюваня сеї справи мин. року на основі історичній виказали хибність сего погляду). Відтак забрав слово пос. Василько.

Пос. Василько полемізував з выводами попередного бесідника. Зазначив, що справа руского театру не є так невинною. Будь-що-будь, ходило о контролю театру, а коли ніхто з Поляків не буде обурювати ся, що їх інституції контролюють Поляки, то Русини що до руского театру мусять ся проти сего застеречи. З певністю зі становища академічного галицький Виділ краєвий не є польською властью, але в тім виділі кр. засідає на 7 членів лише оден Русин.

Коли презес кола польського стоїть на становищі, що львівський університет є польський і коли з цісарської постанови дедукує право Поляків до сего університету, то супротив такого погляду стоїть погляд п. Романчука, до якого бесідник прилучає ся. Одначе через таке проти-

ЗАМОВЛЕНА на НАСІНЕ ЯРИН, ЦВІТІВ і ПАШІ з найславнійшої фірми французкої **Valmorn-Audrieux**
 За доброту і певність ручить ся, насіне в опльомбованих торбочках. — Цінник оплатно і даром. З поважанем **Зофія Толубінкова** — Краків, Зелена 28.

п р и й м а є
Зофія Голубінкова
 КРАКІВ — Зелена 28.

ставлене відмінних поглядів ся справа не буде розв'язана.

Доки нема устави що до польскости львівського університету, доти він не є польським. З другої сторони є справедливим, що Поляки в теперішности є так могуті, що не дозволяють Русинам на випосажені руских катедр, а також при будучім утвореню руского університету можуть їм робити перепони, як передтим не дійде до порозуміння. Колиб виводи попереднього бесідника треба було так розуміти, що він жадає уставового усталеня польского характеру університету у Львові попри рівночасне признане Русинам права до українского університету, то на тій основі буде могло прийти до взаємно вдоволяючого висліду. Колиб одначе гадку попереднього бесідника треба було так розуміти, що має наступати усталене польского характеру львівского університету дорогою устави, а Русинам і надалі роблено би перепони в узисканю власного університету, то серед таких условин годі буде дійти до сего уставового усталеня польскости львівского університету. Не є згідним з правдою, що до львівского унів. прилучено кілька руских катедр, противно є фактом, що рівнорядно до поодиноких катедр, які єствували для польского язика, утворено катедри для тих самих предметів в рускїм язичі. Нині львівський університет власне через ті рускі катедри, яких зі світа годі спрятати, є вже в часті утраквістичним і не має вже чистого польского характеру, доки єствують ті рускі катедри на рівних правах, як польські. Річ инша, колиб сповнено жаданя Русинів що до осібної організації тих руских катедр, колиб такою спеціальною організацією усталено основу для будучого руского університету, то Русини зрekli би ся утраквістичного характеру львівского університету. В кождім разі входить ту в рахубу велике питане місця, бесідник думає одначе, що осібну організацію можна би утворити, на входячи в справу місця. Нині одначе Русини стоять зовсім ясно на становищі, що Львів є одиноким і найважнішим місцем на руский університет.

Булоб пожаданим, щоби Поляки з Русинами порозуміли ся так само, як Німці з Чехами що до університету. Очевидно стремління Поляків, щоби виперти Русинів зі столиці Галичини унеможливує подібні пересправи.

Бесідник звертає ся до міністра просвіти з рішучим завзивом, щоби сповнив жаданя руского народу що до утвореня основ для львівского університету. Під тими основами треба розуміти випосажене і помножене руских катедр на львівскім університеті і то сейчас, попиране стипендіями зголошуючих ся руских доцентів, основне розслідження справи плянованої нової осібної організації через відділене дотеперішних руских катедр від львівского університету і прилученя до них катедр, які мають ще бути утворені.

Пос. К о н ч і вніс резолюцію з візванем правительства до як найскоршого усуненя браку університетских викладів в італійскім язичі для італійских студентів в Австрії.

Заграниця.

В німецкїм парламенті в часі нарад над бюджетом канцлера і державної канцелярії заявив кн. Більов в справі прускої виборчої устави, що не може знести щоби якийсь державний орган, переступаючи свій обсяг діланя, старав ся впливати на конституцію поодиноких держав. Вказав відтак на заяву пруского

державного правительства, зложеноу в прускїм соймі, в яких не було зовсім критики виборчого права до парламенту. Пруске правительство заявило ся лише проти виборчого права до парламенту, яке після переконаня правительства не вийшло би на добро прускій державі. Обговорюючи виборче право до парламенту підніс канцлер, що нема взагалі виборчого права, котре так мало узгляднювало би зрілість думки, духове образоване і поліпшене досвідченя, як власне рівне, загальне і безпосередне право голосованя.

Притім запевнив Більов, що правительство не має на думці ніякої зміни єствуючого виборчого права до парламенту. В виборчїм праві до парламенту пробиває ся народна думка супроти федеративного характеру звязкової Ради. На всякий спосіб нема в Прусах потреби розширяти поле до діланя сторонництву, що опирає ся на засуді клясової боротьби. Стремління соціальної демократії до заведеня в Прусах загального права голосованя є річю зрозумілою. Соціална демократія працює в сей спосіб, що ширить ненависть, невдоволене та кличі до всіх материяльних інстинктів і веде агітацію без всяких скрупулів.

Нема іборчого права, яке для всіх країв і всіх відносин булоб беззглядно добре. Частина лібералів стремить силно з соціальною демократією до сего, щоби при помочи виборчої справи викликати настрій, ворожий для Прус. Се мало одначе лише той оден конкретний вислід, що соціална демократія виявила для лібералів погорду. Канцлер не перечить, що новочасний економічний розвій витворив нові відносини зависимости і нові аргументи против явности віддаваня голосу. Загальне виборче право неможливе до заведеня в Прусах без острійшого спору. Якжеж тут поступати, чи дорогою державного замаху, чи дорогою революції з гори в користь революції з долини. Пруске правительство признає конечність реформи виборчого права, але відкидає жаданя, які можуть підкопати пруску державу, яка довела німецкїй нарід до єдности, сили і свободи. Заява Бебля, що не булоб нещастя колиб пруска держава щезла з видівні, а колиб Німецчина стала республікою, як Франція, а іменно дорогою пораженя від заграниці, така заява справляла все найбільшу радість всім ворогам, що завидують успіхів німецкому народови.

Похорон Антоновича

(Конець).

Стоючи біля розкритої домовини, котра незабаром ось вже має закрити ся і сховати в собі дорогий для нас прах, і окидаючи мисливим поглядом пройдену небіжчиком житєву путь, в своєму останньому слові, сказаному нами поки що ще в присутности В. А., душа якого ще витає над нами, нам хотілоб ся тільки зазначити і підкреслити те, що працюючи увесь свій вік в сфері минулого нашої вітчизни, будуючи її історію, покійник вкупі з сим щиро й запопадливо працював коло будівлі її сучасности і будучини. Відома „Сповідь“ В. А., що в свій час счинила так багато шуму, була одною з перших підвалин, що поклав покійник як основу під будівлю українства, як певного комплексу поступових ідей справжнього і глибокого демократизма, і які помірно, але певною ходою йшли все наперед, розвивали ся і вкореняли ся. І хоч українство ще не сказало свого останнього слова, але В. А.

судило ся на власні очі побачити, що він не помилив ся, коли при світлі наук набрив на стежку українства. Послухавши свого ясного розуму і совісти, які привели його до історичної і соціальної правди, він вступив на неї і йшов нею цілий свій вік. Занявши постать на убогій ниві, щоби посіяти на ній перші зерна українства в той час, коли на небі ледве заімала ся зоря його, а в передрозсвітньому тумані де-не-де ледве маячили наші непевні статі переживши найтяжші часи, яких українству довело ся тільки зазнати на своєму віку, В. А. перейшов разом з ним через межу попереднього історичного періоду і вкупі з молодшим виплеканим ним поколінням вступив в новий період житя. В. А. закривав очі тоді, коли рідна земля, на якій він ввесь свій вік працював, вкриваєть ся колосом і посилає йому своє материнське благословенє, дякуючи йому за його велику, незабутню і щирю працю.

Нехай же земля України, з першогож дня твого нового народженя рідної, а не названої матери, земля мільонів твоїх рідних братів — будь тобі пером, славним, дорогий і незабутній наш батьку і брате!

Після д. Матушевского виступив проф. львівского університету М. С. Грушевский. Промовець характеризує небіжчика, як одного з двох покійних проводирів (В. М. і А. Драгоманова) українского громадского і культурного руху 70—80-х років, який серед найтяжших репресій і масового дезертирства з національного ґрунту найбільше енергійно і соціально настроєних елементів, — на своїх плечах удержував українську ідею.

Антонович репрезентував культурно-науковий, історично-етнографічний напрям; Драгоманів — суспільно-політичний. Для сучасників се було дві антитези. Новітший український рух звязав воедино обидва сі напрями і обом провідникам їх дав визначне місце в історії українского національного житя.

Потім промовець згадав обставини, при яких покійник з своєї пануючої верстви і народности перейшов в ряди українского народу — демосу, бажаючи показати дорогу всім тим, хто, фізично звязаний з нашою землею, хоче не бути духово чужим йому?

Всі сили свого ума обернув він на те, щоби розкрити зміст і значінє великих змагань українского народу і зясувати історичну провідну ідею народу — демосу.

„Нині, — сказав проф. Грушевский, — спочивши від трудів і болів житя, спи, друже, спи, брате. Тіло твоє ми віддаємо нашій землі, яку ти так палко любив. Київські гори, — гніздо старого українского житя, котре ти так любив досліджувати, — любовно приймуть твоє тіло — слабий і немічний сосуд твого духа. Сей же дух невмирущий, могутний, в працях твоєї мисли зостанеть ся вічно жити в українському житю, поки житиме українське ім'я“.

Останнім говорив студент Поліванос од імени української молоді.

„Дорогий учителю, земляче і друже! Я прийшов сказати тобі останнє наше — „прости!“ Я не буду торкатись твоєї діяльности, як мужа науки і громадского діяча, бо з сього боку все було вже сказано раніш і більше нічого додавати, я пригадаю тут инший бік твого житя. Вийшовши з чужого народу, ти став справжнім сином України; віддав всі свої сили, все житя на працю рідному краю. Ні! Ти віддав ще й душу і твоє незмірно добре, чуле серце, віддав ти його українській молоді. Ти був її проводирем і справжнім учителем житя. Ти завше дбав про неї і покладав всі свої сили, щоби виховати для рідного краю вірних

раз літом так курить порохами, та магістрат не скропить улиць водою, бо німа на то funduszów, але видавати гроші на непотрібні почевні горожанства людей, котрі собі на се не заслужили (Гальгочі, Річчі) з свідки, бо так п. староста собі бажав. Нема, нема кому позамітати в хаті сьміті! — Недавно упив ся на Посаді старосамбірській оден чоловік так дуже, що упав на землю і ледво лікарі привернули єго до життя. Здавалоби ся, що наш нарід більше розумний; та де там, в торгові дні можна бачити десятки п'яних селян і міщан, що валяють ся по ровях, або йдуть фірами „під доброю датою“. Тяжко викоринити се між народом, бо самі власти суть сего причиною. Як надходять вибори, то ковбаса та чарка найбільше прсмовляє людям до „розуму“!

— „Смерть з голоду“ „Канад. Фармер“ доносить: Орган вініпегських соціялістів — інтернаціоналів „Червоний прапор“ перестав виходити. Фонди організації вичерпали ся а надії на підмогу щезли. Місія фанатика Крата на канадській землі не вдала ся.

— **3 поля техніки.** До недавна знана була в маринарції лямпа водна, котрої задачею було освітлювати далекі простори на морю і унеможливити торпедовцям зближати ся близько до корабля. Лямпа водна складає ся з металового циліндра, що містить в собі всілякі хемічні творина, котрі зіткнувшись з водою, запалюють ся. Однак такі лампи могли освітлювати лише малий простір і користі з них не було великої. Тепер винайшли таку армату, що може кидати лямпу зі світлою до 3,000 метрів далеко, не ушкоджуючи її. Лямпи сі можуть бути різної великості а сила їх світла виносить від 100—3,000 свичок. Світло їх на воді може тревати від 50 минут до трох годин. Рівночасно при киданю пояса ратункового, кидє ся також лямпу, котра зіткнувшись з водою запалюєть ся і освітлює плесо моря, вказуючи тонучим ратунковий пояс. Світло лямпи є так сильне, що може освітити плесо моря в окрузі 5 миль. Але се, що такої лампи не загасить ані буря ані вода і ніколи не може завести. При тім ціна єї не дуже висока тому сей винахід вийде скоро широке розповсюдненє.

— **Число засланців на Сибірі.** Після найновіших статистичних дат, оголошених російським міністерством внутрішних справ, з початком 1907. року було на Сибірі 75,963 засланців. В протягу року утікло з них 37,740. З початком 1908. р. число засланців на Сибірі виносило 74,275.

— **Еміґрація Русинів до Америки.** В минушій році прибуло до Зєдін. Держав 24,031 Русинів з Галичини, Угорщини та Буковини. Поляків в тім самім часі прибуло 138,033. Що до грамотности то на 24,031 Русинів неграмотних було 12,930 або близько 50 проц., коли на 138,033 Поляків 49,842 не уміло читати.

Оповідки.

— **Репертуар руского театру в Тернополі.** (Сїля Міщанського Брацтва Початок 7½ веч. Білети продає ранше „Народна Торговля“.)

Ві второк дня 30. марця „Надія“, драма з рибацкого життя в 6 дїях Гаєрманса.

В четвр дня 2. цвітня „Ревизор“ з Петербурґа, комедия в 4 дїях М. Гоголя.

В суботу 4. цвітня „Галька“, опера в 4 дїях С. Монюшка.

В неділю 5. цвітня „Маруся Богуславка“ історично-побутова драма в 5 дїях М. Старицького.

— **3 львівської архієпархії.** Канонічну інституцію дістали оо.: Ник. Демчинський на Смільно, Сильв. Богачевский на Кресну, Клим. Калвинський на Головецько, Петро Кордуба на Містни і Іван Насальський на Дунаїв. — Завідателями назначені оо.: Волод. Федів в Псбупці, Андр. Декальський в Білявцях, Николай Івничук в Журові, Ом. Радикевич в Вишенці вел., Роман Каленик в Надїтичах, Ром. Волощак в Волі вел. і Емануїл Підлісецький в Ладанцях. — Сотрудниками назначені оо.: Йос. Рожанський з правом управи в Петранці і Йосиф Филлипович ex currendo в Зборові. — За

відателем любінецького деканата іменованій о. Волод. Сабат з Синовідська нижного. — Учитель гімназії в Тернополі о. Іван Сатурський дістав відпустку до станиславівської епархії. — На конкуре з речинцем до 16. мая с. р. розписані парохії: Кудобинці, Шяли, Кутище, Тростянець вел., Шпшківці, Ілів, Сможе, Лукавиця нижн., Межиріче, Дубще, Вербів, Гніздичів, Оплуцько, Сихів, Черевни, Ювашків, Завалів, Білявці, Кабарівці, Плісняни і Волків. — Кандидати духовного чина, які хочуть одержати св. Тайну священства мають свитись 8. цвітня с. р. в митрополічій консисторії. — Конкурсний приходський ієніт відбуде ся 4. і 5. мая с. р.

— **Відчит у Львові.** Заходом тов-а укр. техніків „Основа“ відбуде ся в неділю дня 29. марця в салі „Бесіди“ Ривок 10. відчит інж. Посьцького на тему: „Підбій землі“. Вступ від особи 20 с, для академиків і учеників 10 с. Початок о год. 6. веч. Інтересна тема і ціль (весь дохід призначений на будову буреи Тов. педагогічного) повинна стягнути як найчисленіший круги.

— **Перенесєне.** Намісник переніє концепт практиканта намісництва, Дєвила Родіха де Берліненкампф, зі Львова до Коломиї.

— **Іменованє.** Намісник іменован в ветеринарний асистента Стан. Солецкого в Гусятині, повітовим ветеринаром. — Цісар надав директору учи. семінарї в Ряшеві, Іванови Кравчику, VI. кл. ранґа.

— **Пригадає.** Сим пригадає ся членам Міщанського рем.-пром. Союзу Кредитового у Львові, що загальні збори сегож товариства відбудуть ся в понеділок 30. марця с. р. о 6. год. з полудня в власних к. мнатах (Ривок 10).

— **„Кружок правників“ у Львові** в и ш у к у е занятя для своїх членів (ул. Кохановского ч 1 Д) поручає способних кореспондентів, солідних мундантів для Вив. П адвокатів, нотарів і для фінансових інституцій всякого рода. — **В. Цмайло-Кульчицький**, голова кружка **Матвій Яворский**, секретар.

Посмертні оповістки.

— **О. Йосиф Дембчевский**, парох в Викторові коло Галича, уилоків ся дня 27. с. м. в 58. році житя, а в 31. р. священства В. с. п.!

Телеграми

з дня 28. марця.

Берно моравске. В отворенім вчера моравскім соїмі прийшло до великої бучі зі свистами і криками, яку урядили молодочехи, чекі радикали і соціалісти, коли маршалок заявив, що після регуляміну дискусія над заявю намісника є недопускаєма.

Любляна. Ново-вибраний соїм Країни на вчерашнім першім засіданю вибрав комісію з 12 членів до реформи соїмового виборчого закова.

Берлін. Кн. Більов приїде в неділю до Відня відвідати міністра загр. справ бар. Ерентала.

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ.

Готель, рестаурація і казарня — ріг ул. Синстускої і Косцюшка у Львові.

Приїхалв 28. с. м.: о. Волод. Полянський, Тренча; Евген Свистун, Болшівці; др. Михайло Коцюшецкий, Самбір; Іван Стаєсна, Жидачів; Володимир Полянський, Тренча; Евгений Свистун, Болшівці; Вільгельм Цванґгейм, Самбір; Іван Головецкий, Іван Козьмин, Іван Шестаков, Головецько; Василь Винар, Бучач; Володимир Дудкевич, Рогатин; Петро Лїнинський, Сокаль; Евстахій Медивський, Ляшів.

При закупнї товарів просимо покликвати ся на анонси нашої часописи!

Colosseum
в пасажи Германів
при ул. Соняшній у Львові.
Нова сензаційна програма.

від 16. до 31. марця 1908.
Щоденно о год. 8. вечер представлено. В неділі і свята 2 представлення о 4. год. попол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представлено. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

Русики!!!
СТАРАНЄМ КОМІТЕТУ
БУДОВИ ЦЕРКВИ в СЕНЯВІ
заложено
Першу галицько-руську фабрику
„ЗГОДА“
паперців і туток цигаретових
Евгенія Билиньского
в ЗБАРАЖИ.
50% на народні ціли, се є: будова церкви, товариство педагогічне і проче.
Русини! Жадайте всюда і все туток і паперців з фабрики „ЗГОДА“. Крамарі повинні мати лише з сеї фабрики товари. Розсилаєм стало найдїйше кадило ладан в 5 kg. посліжках по 6-50 К оплачено. Кожда церков повинна лише ту купувати, бо гроші з сего ідуть на будову церкви.
Стала розсілка медів з власної і найбільшої пасїки галицької.
Від кожного руского замовленя 20 сот. на церков в Сеняві.

Контора виміни
ц. к. уприя. галицького акційного
БАНКУ
Гіпотечного
поручає
яко добру і певну льокацію
4% листи гіпотечні
4½% листи гіпотечні
5% листи гіпотечні преміювані
4% листи Товариства кредитового земского
4½% листи Банку краєвого
4% листи Банку краєвого
5% облигації комунальні Банку краєвого
4% позичку краєву
4% облигації проінаційні і всілякі ренти державні
Ті папери продаємо і купуємо по найточайшїм курсі деннім.

Поручає ся дешево і совісне
Артистично ритівничє заведєне
А. ЗІГМАНА
— у Львові, ул. Синстуска ч. 14. —
Робїтня металевих і кавчукових печаток.
Монограми, герби і всякі гравури — вивіски ритовані і ляні, прасовані бляхи для сторожий і товариств. — Поручає ся яко доставець ріжних руских товариств і Урядів парохїяльних. (19—?)

